1.1 FUNCȚII BOOLEENE

Pentru definirea funcțiilor booleene se consideră vectorul $X = (x_1, x_2, ..., x_n)$, ale cărui elemente $(x_1, x_2, ..., x_n)$ pot lua valorile 0 sau 1. În acest caz rezultă că pot exista 2^n vectori X. Se notează mulțimea acestor vectori cu B_2^n . De ase-menea, fiecărui vector din B_2^n i se pot atribui valorile 0 sau 1.

Definiție. Se numește funcție booleană funcția $f(X) = f(x_1, x_2, ..., x_n)$, $X = (x_1, x_2, ..., x_n)$, care aplică mulțimea B_2^n în mulțimea $\{0,1\}$.

Fie K o submulțime a lui B_2^n și $\overline{\mathsf{K}}$ complementara lui K față de B_2^n : K, $\overline{\mathsf{K}} \subset \mathsf{B}_2^n$, K $\bigcup \overline{\mathsf{K}} = \mathsf{B}_2^n$, K $\bigcap \overline{\mathsf{K}} = \varnothing$. Atunci o funcție booleană de n argumente, $f(X) = f(x_1, x_2, \dots, x_n)$, $X = (x_1, x_2, \dots, x_n)$, se poate defini și astfel:

$$X \in \mathsf{K} \to f(X) = 1, \ X \in \overline{\mathsf{K}} \to f(X) = 0.$$
 (1.18)

Deci, unei funcții booleene i se asociază un vector $V_f = (f(X))$ cu 2^n componente egale cu 0 sau 1, fiecare componentă fiind asociată unui vector X dat.

Consecință. Deoarece există 2^{2^n} vectori bivalenți de 2^n elemente, rezultă că numărul funcțiilor booleene distincte de n argumente este finit și egal cu 2^{2^n} .

Se notează valorile fixe ale elementelor unui vector din B_2^n prin $(\tilde{x}_1, \tilde{x}_2, ..., \tilde{x}_n)$. Aceste valori pot fi privite ca o combinație de valori ale argumentelor unei funcții booleene. Deoarece numărul acestor combinații este finit și egal cu 2^n , atunci orice funcție booleană poate fi complet definită printr-un tabel finit cu 2^n linii. În acest tabel, în partea stângă se trec combinațiile valorilor argumentelor iar în partea dreaptă valorile corespunzătoare, 0 sau 1, ale funcției (v. tab. 1.2), cu $\alpha_i \in \{0,1\}$.

Există situații când pentru unele combinații ale valorilor argumentelor o funcție booleană să nu aibă valoarea determinată. Astfel de funcții nedeterminate, pentru una sau mai multe combinații ale valorilor argumentelor, se numesc funcții booleene incomplet definite. În mod obișnuit în tabelele de definiție ale funcțiilor, valorile nedeterminate sunt indicate cu (*) sau d^1 . Tabelul de definiție al unei funcții incomplet definite este reprezentat în tabelul 1.3. Funcția este nedeterminată pentru combinațiile (0,1,0), (1,0,1) și (1,1,0) ale valorilor argumentelor, valorile putând fi aplicate arbitrar din mulțimea $\{0,1\}$. Atribuind funcției valorile 0 sau 1 pentru combinațiile respective ale valorilor argumentelor se pot obține 8 funcții complet definite.

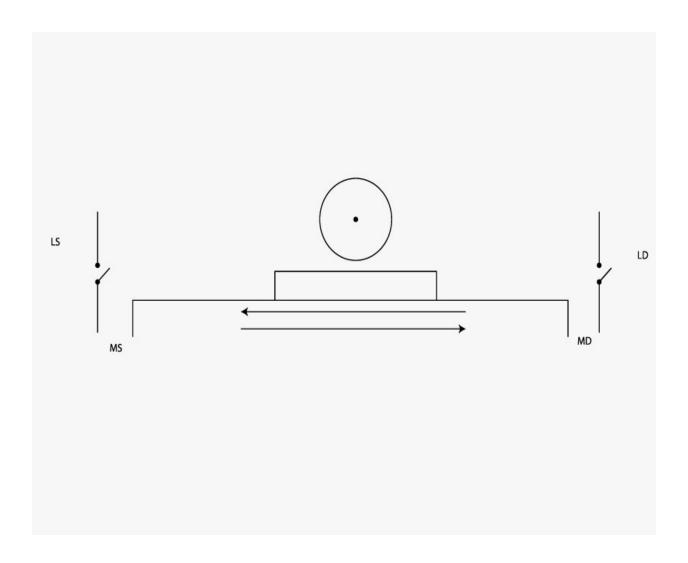
¹ Simbolul "d" provine de la prescurtarea expresiei englezești "don't care" (nu ține cont).

FUNCȚII INCOMPLET DEFINITE - EXEMPLU

Se consideră exemplul platoului mobil al unei mașini unelte. Platoul se deplasează stângadreapta, cursa fiind delimitată de două limitatoare de cap de cursă/senzori LS/LD (v. figura).

Tabelul de adevăr al funcțiilor de ieșire ale automatului/circuitului combinațional (mișcarea/deplasarea dreapta/stânga) este următorul:

LS	LD	MS	MD
0	0	1	1
0	1	1	0
1	0	0	1
1	1	X	X

Tab.1.2 Tabel ce definește complet o funcție booleană.

x_1	x_2	 x_{n-1}	x_n	$f(x_1, x_2, \dots, x_n)$
0	0	 0	0	α_1
0	0	 0	1	α_2
0	0	 1	0	α_3
1	1	 1	1	α_n

În general, dacă o funcție booleană nu este definită pentru r combinații ale valorilor argumentelor atunci, prin definire arbitrară, se pot obține 2^r funcții noi complet definite. Funcțiile incomplet definite se întâlnesc frecvent în prac-

Tab.1.3 Tabelul de definiție al unei funcții booleene incomplet definite.

x_1	x_2	x_3	$f(x_1, x_2, x_3)$
0	0	0	0
0	0	1	1
0	1	0	*
0	1	1	1
1	0	0	0
1	0	1	*
1	1	0	*
1	1	1	1

tică, evidențierea situațiilor de nedefinire și atribuirea voită a valorilor 0 sau 1 fiind foarte importantă pentru simplificarea lor.

1.2.1 Operații cu funcții booleene

Operațiile cu funcții booleene se definesc pe domeniul valorilor funcțiilor. Se consideră două funcții $f_1(x_1, x_2, ..., x_n)$ și $f_2(x_1, x_2, ..., x_n)$. Se spune că aceste funcții sunt *identice* dacă iau valori identice pentru toate combinațiile posibile ale valorilor argumentelor. În mod obișnuit identitatea a două funcții booleene se scrie astfel:

$$f_1(x_1, x_2, ..., x_n) = f_2(x_1, x_2, ..., x_n).$$
 (1.19)

Dacă pentru cel puțin o singură combinație a valorilor argumentelor (un *n*-uplu) cele două funcții nu au aceeași valoare atunci:

$$f_1(x_1, x_2, ..., x_n) \neq f_2(x_1, x_2, ..., x_n).$$
 (1.20)

Fie f_1 , f_2 , și f_3 funcții booleene de n argumente. Operațiile "+", "·", "-", cu funcții se definesc în modul următor:

• reuniunea (suma logică) funcțiilor:

$$f_1(x_1, x_2, ..., x_n) + f_2(x_1, x_2, ..., x_n) = f_3(x_1, x_2, ..., x_n),$$
 (1.21)

dacă și numai dacă valorile funcțiilor se combină corespunzător tabelului operației "+", pentru fiecare combinație a valorilor argumentelor;

• intersecția (produsul logic) funcțiilor:

$$f_1(x_1, x_2, ..., x_n) \cdot f_2(x_1, x_2, ..., x_n) = f_3(x_1, x_2, ..., x_n),$$
 (1.22)

dacă și numai dacă valorile funcțiilor se combină conform tabelului operației "·", pentru fiecare *n*-uplu al argumentelor;

• negarea (complementarea) funcțiilor:

$$\bar{f}_1(x_1, x_2, ..., x_n) = f_2(x_1, x_2, ..., x_n),$$
 (1.23)

dacă și numai dacă valorile funcțiilor respectă tabelul de definiție al operației de complementare.

Din cele de mai sus rezultă că pentru operarea cu funcții booleene se consideră succesiv valorile funcțiilor corespunzătoare celor 2^n combinații ale argumentelor. Funcțiile f_1 și f_2 aplică fiecare din cele 2^n n-uple în mulțimea $\{0,1\}$. Se obțin astfel 2^n perechi de valori ale funcțiilor. Operațiile binare SAU (suma logică) și ȘI (produsul logic) asupra celor două funcții aplică cele 2^n perechi în mulțimea $\{0,1\}$. Operația unară de complementare aplică cele 2^n n-uple ale unei funcții în $\{0,1\}$. Pentru operarea cu funcții booleene este avantajoasă folosirea tabelelor.

1.2.2 Funcții booleene elementare

În acest paragraf se vor defini funcțiile booleene fundamentale, cu ajutorul cărora se pot construi funcții mai complexe.

Aceste funcții booleene denumite și *funcții elementare* au o deosebită importanță practică pentru realizarea circuitelor logice modulare. În mod obișnuit, funcțiile elementare se definesc pe mulțimea funcțiilor de două argumente. Cele $2^{2^2} = 16$ funcții booleene de două argumente sunt prezentate în tabelul 1.4.

Tab.1.4 Definire	ea funcțiilor b	ooleene ele	ementare.
------------------	-----------------	-------------	-----------

x_1	x_2	f_0	f_1	f_2	f_3	f_4	f_5	f_6	f_7	f_8	f_9	f_{10}	f_{11}	f_{12}	f_{13}	f_{14}	f_{15}
0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1
0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	1
1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	1	1	1
1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1

Din examinarea tabelului rezultă și se definesc următoarele funcții elementare:

• funcțiile f_0 și f_{15} sunt funcții constante, nedepinzând de argumentele x_1 și x_2 . Sunt denumite și funcțiile logice *constanta* 0 și respectiv *constanta* 1:

$$f_0(x_1, x_2) = 0, \ f_{15}(x_1, x_2) = 1,$$
 (1.24)

• funcțiile f_{10} și f_{12} corespund valorilor argumentelor:

$$f_{10}(x_1, x_2) = x_2, \ f_{12}(x_1, x_2) = x_1$$
 (1.25)

și care se mai numesc funcții identitate;

• funcțiile f_3 și f_5 corespund funcțiilor f_{10} și f_{12} negate:

$$f_3(x_1, x_2) = \bar{f}_{12}(x_1, x_2) = \bar{x}_1, \ f_5(x_1, x_2) = \bar{f}_{10}(x_1, x_2) = \bar{x}_2$$
 (1.26)

și se numesc funcțiile negație.

Observație. Funcțiile definite mai sus depind numai de unul dintre argumente sau de nici unul. Se spune că aceste funcții elementare sunt funcții degenerate de două argumente.

• funcția f_8 corespunde produsului logic al funcțiilor f_{10} și f_{12} și se numește funcția conjuncție sau funcția ȘI:

$$f_8(x_1, x_2) = f_{10}(x_1, x_2) \cdot f_{12}(x_1, x_2) = x_1 x_2, \tag{1.27}$$

• funcția f_{14} corespunde sumei logice a funcțiilor f_{10} și f_{12} , numindu-se funcția disjuncție sau funcția SAU:

$$f_{14}(x_1, x_2) = f_{10}(x_1, x_2) + f_{12}(x_1, x_2) = x_1 + x_2,$$
(1.28)

• funcția f_1 poartă denumirea de funcția lui Pierce sau funcția lui Webb și se notează în modul următor:

$$f_1(x_1, x_2) = x_1 \downarrow x_2. \tag{1.29}$$

Examinând valorile acestei funcții se observă că ea reprezintă negata funcției disjunctive:

$$f_1(x_1, x_2) = \bar{f}_{14}(x_1, x_2) = \overline{x_1 + x_2} = \bar{x}_1 \cdot \bar{x}_2.$$
 (1.30)

Având în vedere cele de mai sus se mai poate scrie:

$$f_1(x_1, x_2) = f_3(x_1, x_2) \cdot f_5(x_1, x_2) = f_{10}(x_1, x_2) \downarrow f_{12}(x_1, x_2).$$
 (1.31)

Din relația precedentă se observă că simbolul " \downarrow " are rol de operator, definind situația de "nici x_1 și nici x_2 ". Din acest motiv funcția f_1 se mai numește și *funcția* NICI. În literatură este întâlnită și sub denumirea de *funcția* NOR, provenind din limba engleză (NOT OR = NOR).

 \bullet funcția f_7 se numește funcția lui Sheffer și se simbolizează astfel:

$$f_7(x_1, x_2) = x_1 \uparrow x_2 = x_1 / x_2. \tag{1.32}$$

Examinând în tabel valorile acestei funcții, se poate observa că ea reprezintă negarea funcției conjunctive de unde îi rezultă și denumirea de *funcție* ŞI-NU sau *funcție* NAND (în limba engleză NOT AND = NAND):

$$f_7(x_1, x_2) = \bar{f}_8(x_1, x_2) = \overline{x_1 x_2} = \bar{x}_1 + \bar{x}_2 = f_{10}(x_1, x_2) \uparrow f_{12}(x_1, x_2). \tag{1.33}$$

Corespunzător relațiilor de mai sus se mai poate spune că funcția lui Sheffer definește situația de "numai x_1 sau numai x_2 ", fapt ce a condus și la denumirea de *funcție* NUMAI.

Funcțiile NICI și NUMAI au o deosebită importanță atât pentru teoria funcțiilor booleene cât și pentru aplicarea practică a acesteia în realizarea circuitelor logice modulare.

• funcția f_9 are de asemenea importanță pentru teoria funcțiilor booleene, fiind denumită funcția echivalență:

$$f_9(x_1, x_2) = x_1 \sim x_2, \tag{1.34}$$

desemnând "echivalența între x_1 și x_2 ". Se poate demonstra că această funcție poate fi descrisă prin funcțiile conjuncție, disjuncție și negație:

$$f_9(x_1, x_2) = x_1 \sim x_2 = (\bar{x}_1 + x_2)(x_1 + \bar{x}_2). \tag{1.35}$$

Într-adevăr, folosind tabelele (v. tab. 1.5.a,b), pentru cele două părți ale identității, se obține rezultatul precizat mai sus. Întrucât pentru toate combinațiile posibile ale valorilor argumentelor cele două părți ale identității au aceleași valori, demonstrația este făcută.

Tab.1.5 Tabelele funcției echivalență.

x_1	x_2	$x_1 \sim x_2$						
0	0	1						
0	1	0						
1	0	0						
1	1	1						
(a)								

x_1	x_2	\overline{x}_1	\overline{x}_2	$\overline{x}_1 + x_2$	$x_1 + \overline{x}_2$	$(\bar{x}_1 + x_2)(x_1 + \bar{x}_2)$				
0	0	1	1	1	1	1				
0	1	1	0	1	0	0				
1	0	0	1	0	1	0				
1	1	0	0	1	1	1				
(b)										

• funcția f_6 se numește funcția suma modulo 2 sau funcția SAU-EXCLUSIV și se notează astfel:

$$f_6(x_1, x_2) = x_1 \oplus x_2. \tag{1.36}$$

Comparând în tabelul de definiție valorile acestei funcții cu ale funcției f_9 , rezultă:

$$f_6(x_1, x_2) = \overline{f_9(x_1, x_2)} = \overline{x_1 - x_2} = \overline{(\overline{x_1} + x_2)(x_1 + \overline{x_2})} = x_1 \overline{x_2} + \overline{x_1} x_2, \tag{1.37}$$

• funcțiile f_{11} și f_{13} sunt denumite funcțiile implicație:

$$f_{11}(x_1, x_2) = x_1 \to x_2$$
, implicația lui x_1 în x_2 , (1.38)

$$f_{13}(x_1, x_2) = x_1 \leftarrow x_2$$
, implicația lui x_2 în x_1 , sau implicația inversă. (1.39)

Folosind reprezentarea tabelară se poate arăta ușor că:

$$f_{11}(x_1, x_2) = x_1 \to x_2 = \bar{x}_1 + x_2, \tag{1.40}$$

$$f_{13}(x_1, x_2) = x_1 \leftarrow x_2 = x_1 + \bar{x}_2, \tag{1.41}$$

• funcțiile f_2 și f_4 sunt denumite funcțiile interdicție sau funcțiile inhibare:

$$f_2(x_1, x_2) = x_1 + x_2 = \bar{x}_1 x_2, \ x_1 \text{ inhibă } x_2,$$
 (1.42)

$$f_4(x_1, x_2) = x_2 + x_1 = x_1 \overline{x}_2, x_2 \text{ inhibă } x_1, \text{ sau inhibare inversă.}$$
 (1.43)

Din definirea funcțiilor booleene elementare de două argumente se poate desprinde concluzia că se pot genera funcții booleene noi prin:

- permutarea argumentelor;
- introducerea de funcții ca argumente ale noilor funcții.

FUNCȚII BOOLEENE ELEMENTARE – VERIFICĂRI

x_1	x_2	f_0	f_1	f_2	f_3	f_4	f_5	f_6	f_7	f_8	f_9	f_{10}	f_{11}	f_{12}	f_{13}	f_{14}	f_{15}
0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1
0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	1
1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	1	1	1
1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1

• Funcțiile *identitate* f_{10} și f_{12} corespund valorilor argumentelor:

$$f_{10}(x_1, x_2) = x_2, f_{12}(x_1, x_2) = x_1.$$
 (1.25)

Verificare:

$$f_{10}(x_1, x_2) = \bar{x}_1 x_2 + x_1 x_2 = x_2(\bar{x}_1 + x_1) = x_2 \cdot 1 = x_2,$$

$$f_{12}(x_1, x_2) = x_1 \bar{x}_2 + x_1 x_2 = x_1(\bar{x}_2 + x_2) = x_1 \cdot 1 = x_1,$$

$$\bar{f}_{10}(x_1, x_2) = \bar{x}_1 \bar{x}_2 + x_1 \bar{x}_2 = \bar{x}_2(\bar{x}_1 + x_1) = \bar{x}_2 \cdot 1 = \bar{x}_2, f_{10}(x_1, x_2) = x_2,$$

$$\bar{f}_{12}(x_1, x_2) = \bar{x}_1 \bar{x}_2 + \bar{x}_1 x_2 = \bar{x}_1(\bar{x}_2 + x_2) = \bar{x}_1 \cdot 1 = \bar{x}_1, f_{12}(x_1, x_2) = x_1.$$

• Funcția disjuncție sau funcția $SAU f_{14}$:

$$f_{14}(x_1, x_2) = x_1 + x_2. (1.28)$$

Verificare:

$$f_{14}(x_1, x_2) = \bar{x}_1 x_2 + x_1 \bar{x}_2 + x_1 x_2$$

$$= \bar{x}_1 x_2 + x_1 \bar{x}_2 + x_1 x_2 + x_1 x_2 + (\bar{x}_1 x_2 + x_1 x_2) + (x_1 \bar{x}_2 + x_1 x_2)$$

$$= x_2 (\bar{x}_1 + x_1) + x_1 (\bar{x}_2 + x_2) = x_1 \cdot 1 + x_2 \cdot 1 = x_1 + x_2,$$

$$\bar{f}_{14}(x_1, x_2) = \bar{x}_1 \bar{x}_2, f_{14}(x_1, x_2) = \overline{\bar{x}_1} \bar{x}_2 = x_1 + x_2.$$

• Funcția *lui Sheffer* sau funcția *ŞI-NU (NAND)* f_7 :

$$f_7(x_1, x_2) = \overline{x_1 x_2} = \bar{x}_1 + \bar{x}_2. \tag{1.33}$$

Verificare:

$$f_7(x_1, x_2) = \bar{x}_1 \bar{x}_2 + \bar{x}_1 x_2 + x_1 \bar{x}_2 = \bar{x}_1 \bar{x}_2 + \bar{x}_1 \bar{x}_2 + \bar{x}_1 x_2 + x_1 \bar{x}_2 = (\bar{x}_1 \bar{x}_2 + \bar{x}_1 x_2) + (\bar{x}_1 \bar{x}_2 + x_1 \bar{x}_2) = \bar{x}_1 (\bar{x}_2 + x_2) + \bar{x}_2 (\bar{x}_1 + x_1) = \bar{x}_1 \bar{x}_2, \bar{f}_7(x_1, x_2) = x_1 x_2, f_7(x_1, x_2) = \bar{x}_1 \bar{x}_2 = \bar{x}_1 + \bar{x}_2.$$

• Funcția suma modulo 2 sau funcția SAU-EXCLUSIV (XOR) f_6 :

$$f_6(x_1, x_2) = \bar{x}_1 x_2 + x_1 \bar{x}_2. \tag{1.37}$$

Verificare:

$$\begin{split} \bar{f}_6(x_1, x_2) &= \bar{x}_1 \bar{x}_2 + x_1 x_2, \\ f_6(x_1, x_2) &= \overline{\bar{x}_1 \bar{x}_2} + x_1 x_2 = (x_1 + x_2)(\bar{x}_1 + \bar{x}_2) = x_1 \bar{x}_1 + x_1 \bar{x}_2 + \bar{x}_1 x_2 + x_2 \bar{x}_2 \\ &= x_1 \bar{x}_2 + \bar{x}_1 x_2. \end{split}$$

• Funcția implicație inversă f_{13} :

$$f_{13}(x_1, x_2) = x_1 + \bar{x}_2. (1.41)$$

Verificare:

$$\begin{split} f_{13}(x_1,x_2) &= \bar{x}_1\bar{x}_2 + x_1\bar{x}_2 + x_1x_2 = \bar{x}_1\bar{x}_2 + x_1\bar{x}_2 + x_1x_2 + x_1\bar{x}_2 \\ &= \bar{x}_2(\bar{x}_1 + x_1) + x_1(x_2 + \bar{x}_2) = x_1 + \bar{x}_2, \\ \bar{f}_{13}(x_1,x_2) &= \bar{x}_1x_2, f_{13}(x_1,x_2) = \overline{\bar{x}_1x_2} = x_1 + \bar{x}_2. \end{split}$$